Ez a dokumentum kizárólag tájékoztató jellegű, az intézmények semmiféle felelősséget nem vállalnak a tartalmáért

►**B**

A TANÁCS 96/82/EK IRÁNYELVE

(1996. december 9.)

a veszélyes anyagokkal kapcsolatos súlyos balesetek veszélyeinek ellenőrzéséről

(HL L 10., 1997.1.14., 13. o.)

Módosította:

		Hivatalos Lap		
		Szám	Oldal	Dátum
►**M1**	Az Európai Parlament és a Tanács 1882/2003/EK rendelete (2003. szeptember 29.)	L 284	1	2003.10.31.
►**M2**	Az Európai Parlament és a Tanács 2003/105/EK irányelve (2003. december 16.)	L 345	97	2003.12.31.
►**M3**	Az Európai Parlament és a Tanács 1137/2008/EK rendelete (2008. október 22.)	L 311	1	2008.11.21.
►**M4**	Az Európai Parlament és a Tanács 2012/18/EU irányelve (2012. július 4.)	L 197	1	2012.7.24.

NB.: Ez az egységes szerkezetbe foglalt változat az európai elszámolási egységre és/vagy az ECU-re történő hivatkozásokat tartalmaz, amelyek 1999. január 1-jétől az euróra való hivatkozásként értendők – 3308/80/EGK tanácsi rendelet (HL L 345., 1980.12.20., 1. o.) és 1103/97/EK tanácsi rendelet (HL L 162., 1997.6.19., 1. o.).

▼B

A TANÁCS 96/82/EK IRÁNYELVE

(1996. december 9.)

a veszélyes anyagokkal kapcsolatos súlyos balesetek veszélyeinek ellenőrzéséről

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 130s. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel a Bizottság javaslatára ([1]),

tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ([2]),

a Szerződés 189c. cikkében szabályozott eljárásnak megfelelően ([3]),

(1) mivel az egyes ipari tevékenységekkel járó súlyos baleset kockázatáról szóló, 1982. június 24-i 82/501/EGK tanácsi irányelv ([4]) az egyes ipari tevékenységekből eredő súlyos balesetek megelőzésére és ezeknek az emberre és a környezetre gyakorolt hatása következményeinek korlátozására vonatkozik;

(2) mivel a Közösség környezetpolitikájának célkitűzései és elvei, amelyeket a Szerződés 130r. cikkének (1) és (2) bekezdésében rögzítettek és a Közösség környezetvédelemmel foglalkozó cselekvési programjaiban részleteztek ([5]), elsősorban a környezet minőségének megőrzését és védelmét, valamint az emberi egészség védelmét tűzik ki célul megelőző tevékenységeken keresztül;

(3) mivel a Tanács és a tagállamok kormányainak a Tanács keretében ülésező képviselői a negyedik, környezeti cselekvési programot - ([6]) kísérő határozatukban kiemelték a 82/501/EGK irányelv hatékonyabb végrehajtásának igényét és az irányelv felülvizsgálatára szólítottak fel azzal a céllal, hogy ha szükséges, kiszélesítsék az irányelv alkalmazási körét, és fokozzák az üggyel kapcsolatos információk tagállamok közötti cseréjét; mivel az ötödik cselekvési program, amelynek általános megközelítését a Tanács és a tagállamok kormányainak a Tanács keretében ülésező képviselői az 1993. február 1-jei határozatukban ([7]) jóváhagyták, ugyancsak a jobb kockázat- és balesetkezelést támogatja;

([1]) HL C 106., 1994.4.14., 4. o. és HL C 238., 1995.9.13., 4. o.
([2]) HL C 295., 1994.10.22., 83. o.
([3]) Az Európai Parlament 1995. február 16-i véleménye (HL C 56., 1995.3.6. 80. o.), a Tanács 1996. március 19-i közös álláspontja (HL C 120., 1996.4.24., 20. o.) és az Európai Parlament 1996. július 15-i határozata (HL C 261., 1996.9.9., 24. o.)
([4]) A legutóbb a 91/692/EGK irányelvvel (HL L 377., 1991.12.31., 48. o.) módosított irányelv HL L 230., 1982.8.5., 1. o.
([5]) HL C 112., 1973.12.20., 1. o.
HL C 139., 1977.6.13., 1. o.
HL C 46., 1983.2.17., 1. o.
HL C 70., 1987.3.18., 1. o.
HL C 138., 1993.5.17., 1. o.
([6]) HL C 328., 1987.12.7., 3. o.
([7]) HL C 138., 1993.5.17.

▼B

(4) mivel a Bhopalban és Mexikóvárosban történt balesetek fényében, amelyek bizonyították azt a kockázatot, amely akkor keletkezik, ha veszélyes létesítmények és lakóhelyek vannak egymás közelében, az 1989. október 16-i tanácsi állásfoglalás felszólította a Bizottságot, hogy foglalja a 82/501/EGK irányelvbe azokat a rendelkezéseket, amelyek a területfelhasználás tervezésének ellenőrzésére vonatkoznak, amikor új létesítményeket engedélyeznek és városfejlesztést hajtanak végre meglévő létesítmények környezetében;

(5) mivel a szóban forgó tanácsi határozat felhívta a Bizottságot arra, hogy működjön együtt a tagállamokkal a biztonsági jelentésekkel kapcsolatos nemzeti elvek és gyakorlat jobb kölcsönös megértését és harmonizálását érintően;

(6) mivel kívánatos a súlyos balesetek kockázatainak ellenőrzésére vonatkozó különböző megközelítések és azok területén szerzett tapasztalatok összegyűjtése; mivel a Bizottságnak és a tagállamoknak tovább kell fejleszteniük kapcsolataikat az érintett nemzetközi szervezetekkel, és törekedniük kell olyan intézkedések meghozatalára harmadik országokkal szemben, amelyek egyenértékűek az ebben az irányelvben rögzítettekkel;

(7) mivel az Egyesült Nemzetek Európai Gazdasági Bizottságának az ipari balesetek országhatáron túli hatásairól szóló egyezménye biztosítja azokat az intézkedéseket, amelyek a határokon átterjedő hatást kiváltható ipari balesetek megelőzésére, az ellenük való felkészültségre és azok kezelésére, valamint az e területen folyó nemzetközi együttműködésre vonatkoznak;

(8) mivel a 82/501/EGK irányelv volt a harmonizálási folyamat első fázisa; mivel a szóban forgó irányelvet felül kell vizsgálni és ki kell egészíteni annak érdekében, hogy a magas szintű védelem az egész Közösségben következetesen és hatékonyan biztosított legyen; mivel a jelenlegi harmonizálás azokra az intézkedésekre korlátozódik, amelyek ahhoz szükségesek, hogy egy hatékonyabb rendszert hozzanak létre a kiterjedt hatású, súlyos balesetek elkerülésére és hogy korlátozzák ezek következményeit;

(9) mivel a súlyos baleseteknek határokon átnyúló következményei is lehetnek; mivel egy baleset ökológiai és gazdasági költségét nemcsak az érintett üzem viseli, hanem az érintett tagállamok is; mivel ezért intézkedéseket kell tenni a magas szintű védelemnek az egész Közösség területén való biztosítása érdekében;

(10) mivel ennek az irányelvnek a rendelkezéseit a Közösség munkahelyi biztonsági és egészségvédelmi rendelkezéseinek sérelme nélkül kell alkalmazni;

(11) mivel olyan jegyzék használata, amely azonos veszélyekkel járó egyes létesítményeket felsorol, míg másokat kizár, nem megfelelő gyakorlat, és lehetővé teszi, hogy a súlyos balesetek potenciális forrásai szabályozáson kívül essenek; mivel a 82/501/EGK irányelv alkalmazási körét meg kell változtatni, és a rendelkezéseket valamennyi olyan üzemre alkalmazhatóvá kell tenni, amelyekben a veszélyes anyagok elegendően nagy mennyiségben vannak jelen ahhoz, hogy súlyos balesetveszélyt jelentsenek;

(12) mivel a Szerződésre kellő tekintettel és a megfelelő közösségi jogszabályokkal összhangban a tagállamok fenntarthatják vagy elfogadhatják az irányelv alkalmazási körébe nem tartozó, szállítással kapcsolatos tevékenységekre vonatkozó intézkedéseket a dokkok, hajókikötők és rendező-pályaudvarok vonatkozásában, hogy az irányelv által létrehozottal azonos szintű biztonságot nyújtsanak;

▼B

(13) mivel a veszélyes anyagok csővezetékeken való szállítása ugyancsak súlyos balesetek lehetőségét hordozza magában; mivel a Bizottságnak – az ilyen tevékenységek és e területen előforduló balesetek szabályozására vonatkozó, a Közösségen belüli jelenlegi mechanizmusokról szóló információk összegyűjtése és értékelése után – elő kell készítenie ez ügyben egy, a helyzetről szóló közleményt és szükség esetén az e területen elvégzendő cselekvésre legmegfelelőbb eszközökről;

(14) mivel a Szerződésre kellő tekintettel és a megfelelő közösségi jogszabályokkal összhangban a tagállamok fenntarthatják vagy elfogadhatják a hulladéklerakókra vonatkozó, az irányelv alkalmazási körébe nem tartozó intézkedéseket;

(15) mivel a Közösségben bejelentett súlyos balesetek elemzése azt jelzi, hogy ezek többsége kezelési, illetve szervezési hiányosságok eredménye; mivel ezért van szükség közösségi szinten az irányítási rendszerek alapvető elveinek meghatározására, amelyeknek megfelelőeknek kell lenniük a súlyos balesetek kockázatának megelőzésére, ellenőrzésére és ezek következményeinek csökkentésére;

(16) mivel az üzemek hatáskörrel rendelkező hatóságok általi felügyeletére vonatkozó szabályok eltérései miatt a védelem szintje különböző lehet; mivel közösségi szinten szükséges meghatározni az alapvető követelményeket, amelyeket a tagállamok által létrehozott felügyeleti rendszereknek teljesíteniük kell;

(17) mivel annak bizonyítására, hogy mindent megtettek, amire a súlyos balesetek megakadályozásához, az érintettek hasonló esetekre történő felkészítéséhez és válaszintézkedések elkészítéséhez szükség van, az üzemeltetőnek olyan üzemek esetében, ahol veszélyes anyagok jelentős mennyiségben találhatóak, az üzemre, az ott lévő veszélyes anyagokra, a létesítményekre vagy tároló helyiségekre, a lehetséges súlyos balesetekre és a rendelkezésre álló irányítási rendszerekre vonatkozó biztonsági jelentések formájában tájékoztatnia kell a hatáskörrel rendelkező hatóságokat, abból a célból, hogy megakadályozzák a súlyos baleseteket és csökkentsék azok kockázatát, valamint lehetővé tegyék a szükséges lépések megtételét azok következményeinek korlátozása érdekében;

(18) mivel annak érdekében, hogy csökkentsék a dominóhatások kockázatát ott, ahol az üzemek úgy helyezkednek el egymáshoz képest vagy annyira közel találhatók, hogy megnő a súlyos balesetek valószínűsége és lehetősége, vagy súlyosbodik azok következménye, intézkedni kell a megfelelő információk cseréjéről és az együttműködésről a lakosság tájékoztatásában;

(19) mivel annak érdekében, hogy elősegítsék a környezetről szóló információhoz való hozzájutást, a nyilvánosságnak hozzáférést kell biztosítani az üzemeltető által készített biztonsági jelentésekhez, és elegendő információt kell biztosítania a súlyos baleset által valószínűleg érintett személyeknek, hogy tájékoztassák őket az ilyen eseménynél teendő megfelelő lépésekről;

(20) mivel a vészhelyzetekre való felkészülés érdekében, olyan üzemek esetében, ahol jelentős mennyiségben találhatóak veszélyes anyagok, szükséges külső és belső vészhelyzeti tervek készítése és olyan rendszerek létrehozása, amelyek biztosítják e tervek szükség szerinti ellenőrzését és felülvizsgálatát és e tervek súlyos balesetek vagy azok valószínűsége esetén történő végrehajtását;

▼B

(21) mivel az üzem személyzetével ismertetni kell a belső vészhelyzeti tervet, a nyilvánossággal pedig a külső vészhelyzeti tervet;

(22) mivel annak érdekében, hogy nagyobb védelmet biztosítsanak a lakóterületeken, a nagy nyilvánosság által használt területeken és a természetvédelmi szempontból különösen értékes vagy érzékeny területeken, szükség van arra, hogy a területfelhasználásnál vagy a tagállamokban alkalmazott egyéb idevonatkozó politikákban hosszú távon figyelembe vegyék azt az igényt, hogy megfelelő távolságot kell tartani az ilyen területek és az ilyen veszélyt hordozó üzemek között, és ahol meglévő üzemek is érintettek, ott további műszaki intézkedéseket vegyenek figyelembe úgy, hogy a személyekre vonatkozó kockázat ne növekedjen;

(23) mivel annak érdekében, hogy biztosítva legyenek a súlyos baleset előfordulása esetén a megfelelő válaszintézkedések, az üzemeltetőnek azonnal tájékoztatnia kell a hatáskörrel rendelkező hatóságokat, és közölnie kell azokat az információkat, amelyekre a baleset hatásának becsléséhez szükség van;

(24) mivel annak érdekében, hogy biztosítva legyen az információcsere és, hogy megakadályozzák a jövőbeni hasonló baleseteket, a tagállamoknak a területükön bekövetkezett súlyos balesetekről továbbítaniuk kell az információt a Bizottsághoz úgy, hogy a Bizottság elemezhesse az ebben rejlő veszélyeket, és működtesse különösen a súlyos balesetekkel és az ezekből levonható tanulságokkal kapcsolatos információk közreadását végző rendszert; mivel az ilyen információcserének ki kell terjednie a „kvázi-balesetekre” is, amelyekre a tagállamok úgy tekintenek, mint amelynek különös műszaki jelentősége van a súlyos balesetek megelőzése és következményeik korlátozása esetén,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

Cél

Ennek az irányelvnek a célja a veszélyes anyagokkal kapcsolatos súlyos balesetek megelőzése és azok emberre és a környezetre gyakorolt következményeinek korlátozása, abból a célból, hogy egy következetesen és hatékonyan működő magas szintű védelmet biztosítsanak az Európai Közösségben.

2. cikk

Alkalmazási kör

(1) Ezt az irányelvet azokra az üzemekre kell alkalmazni, ahol veszélyes anyagok olyan mennyiségben vannak jelen, amely egyenlő vagy meghaladja az I. melléklet 1. és 2. részének 2. oszlopában felsorolt mennyiségeket, a 9., 11. és 13. cikk kivételével, amelyeket olyan üzemekre kell alkalmazni, ahol veszélyes anyagok olyan mennyiségben vannak jelen, amely egyenlő vagy meghaladja az I. melléklet 1. és 2. részének 3. oszlopában felsorolt mennyiségeket.

Ennek az irányelvnek az alkalmazásában a „veszélyes anyagok jelenléte”: az I. melléklet 1. és 2. részében lévő küszöbértékkel egyenlő vagy azt meghaladó mennyiségben az ilyen anyagok tényleges vagy várható jelenléte az üzemben, vagy azoknak az anyagoknak az ilyen mennyiségű jelenléte, amelyek akkor keletkezhetnek, amikor egy ipari kémiai folyamat kikerül az ellenőrzés alól.

▼B

(2) Ennek az irányelvnek a rendelkezéseit a munkakörnyezetre vonatkozó közösségi rendelkezések sérelme nélkül kell alkalmazni és különösen a munkavállalók munkahelyi biztonságának és egészségvédelmének javítását ösztönző intézkedések bevezetéséről szóló, 1989. június 12-i 89/391/EGK tanácsi irányelv ([1]) sérelme nélkül.

3. cikk

Fogalommeghatározások

Ennek az irányelvnek az alkalmazásában:

1. „üzem” az üzemeltető irányítása alatt lévő terület egésze, ahol egy vagy több létesítményben veszélyes anyagok találhatók, beleértve a közös vagy kapcsolódó infrastruktúrát vagy tevékenységeket is;

2. „létesítmény” az üzemen belüli műszaki egység, amelyben veszélyes anyagokat gyártanak, használnak, kezelnek vagy tárolnak. Ebbe beletartozik minden felszerelés, szerkezet, csőrendszer, gépek, szerszámok, magán vasúti vágányok, dokkok, a létesítményt kiszolgáló rakodók, mólók, raktárak vagy hasonló, úszó vagy más szerkezetek, amelyek szükségesek a létesítmény működéséhez;

3. „üzemeltető” bármely jogi személy vagy szervezet, amely egy üzemet vagy létesítményt üzemeltet vagy birtokol, vagy ha ezt a nemzeti jogszabályok biztosítják, meghatározó gazdasági befolyással rendelkezik ennek műszaki üzemeltetése felett;

4. „veszélyes anyag” az 1. melléklet 1. részében felsorolt vagy az 1. melléklet 2. részében rögzített kritériumokat kielégítő anyag, keverék vagy készítmény, amely nyersanyagként, termékként, melléktermékként, maradékként vagy köztes termékként van jelen, beleértve azokat az anyagokat is, amelyekről indokoltan feltételezhető, hogy baleset alkalmával keletkezhetnek;

5. „súlyos baleset” olyan esemény, mint például jelentős kibocsátás, tűz vagy robbanás, amely az irányelv alkalmazási körébe tartozó bármely üzem működése folyamán keletkezik szabályozatlan körülmények között, és az emberi egészség, illetve a környezet súlyos veszélyeztetéséhez vezet akár azonnal, akár késleltetve, az üzemen belül vagy kívül, egy vagy több veszélyes anyaggal kapcsolatban;

6. „veszély” veszélyes anyag lényeges tulajdonsága vagy konkrét körülmény, amely káros hatással lehet az emberi egészségre, illetve a környezetre;

7. „kockázat” egy sajátos hatás valószínűsége, amely egy meghatározott időtartamon belül vagy meghatározott körülmények között fordul elő;

8. „tárolás” a veszélyes anyagok adott mennyiségének jelenléte raktározás, biztonságos felügyelet melletti elhelyezés vagy raktárkészletként való tartás céljából.

4. cikk

Kivételek

Az irányelv nem alkalmazható a következőkre:

a) katonai létesítmények, berendezések vagy tárolók;

b) az ionizáló sugárzás által okozott veszélyek;

([1]) HL L 183., 1989.6.29., 1. o.

▼B

c) veszélyes anyagoknak az irányelv alkalmazási körébe tartozó üzemen kívüli közúti, vasúti, belvízi, tengeri vagy légi szállítása és szállítás közbeni ideiglenes tárolása, beleértve a berakást és kirakást, valamint az egyik szállítóeszköztől a másikig történő szállítást a dokkokban, mólóknál vagy rendező pályaudvarokon;

d) a veszélyes anyagok csővezetékeken való szállítására, beleértve a szivattyúállomásokat, az irányelv alkalmazási körébe tartozó üzemeken kívül;

▼M2

e) ásványi anyagok bányákban, kőbányákban vagy fúrólyukakon át történő kinyerése (feltárása, kitermelése és feldolgozása), kivéve a vegyi és termikus feldolgozási műveletek és a – az I. mellékletben meghatározott veszélyes anyagokkal végzett – műveletekkel kapcsolatos tárolás;

f) ásványi anyagok nyílt tengeri feltárása és kitermelése, a szénhidrogéneket is beleértve;

g) olyan hulladéklerakó telepek, működő meddő ártalmatlanítására szolgáló létesítmények kivételével, a derítő- illetve ülepítőmedencét is beleértve, amelyek az I. mellékletben meghatározott veszélyes anyagokat tartalmaznak, különösen, ha azokat ásványok vegyi vagy hő alkalmazásával történő feldolgozására használják.

▼B

5. cikk

Az üzemeltető általános kötelezettségei

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az üzemeltető köteles minden olyan intézkedés megtételére, amely súlyos balesetek megakadályozásához és annak az emberre és a környezetre gyakorolt következményei korlátozásához szükséges.

(2) A tagállamoknak biztosítják, hogy a 16. cikkben említett hatáskörrel rendelkező hatóságok (a továbbiakban „hatáskörrel rendelkező hatóság”) az üzemeltetőtől bármikor megkövetelhetik – különösen a 18. cikkben említett ellenőrzések alkalmával – annak bizonyítását, hogy az ebben az irányelvben foglalt minden szükséges intézkedést megtett.

6. cikk

Bejelentés

(1) A tagállamok megkövetelik az üzemeltetőtől, hogy a hatáskörrel rendelkező hatóságoknak bejelentést tegyen a következő határidőkön belül:

— új üzemeknél az építkezés vagy a működés kezdete előtt egy ésszerű időszakon belül,

— meglévő létesítményeknél a 24. cikk (1) bekezdésében megállapított időponttól számított egy éven belül,

▼M2

— olyan üzemeknél, amelyek ezt követően ezen irányelv hatálya alá tartoznak, attól a naptól számított három hónapon belül, amikor ezen irányelvet a 2. cikk (1) bekezdésének első albekezdésében meghatározottak szerint az érintett üzemekre alkalmazni kell.

▼B

(2) Az (1) bekezdés által megkövetelt bejelentés a következőket tartalmazza:

a) az üzemeltető neve vagy cégneve, valamint az érintett üzem teljes címe;

b) az üzemeltető székhelye a teljes címmel;

c) az üzemért felelős személy neve vagy feladata, ha különbözik az a) pontban megjelölt személytől;

d) elegendő információ a kérdéses veszélyes anyag vagy anyagcsoport azonosításához;

e) a kérdéses veszélyes anyag vagy anyagok mennyisége és fizikai formája;

f) a létesítmény vagy tárolóhely tevékenysége vagy javasolt tevékenysége;

g) az üzem közvetlen környezete (azok a tényezők, amelyek súlyos balesetet okozhatnak vagy annak következményeit súlyosbíthatják).

(3) Meglévő üzemek esetén, amelyekre vonatkozóan a nemzeti jogszabályok értelmében az üzemeltető már megadta a hatáskörrel rendelkező hatóságnak a (2) bekezdés szerinti összes információt ennek az irányelvnek a hatálybalépésekor, az (1) bekezdés szerinti bejelentésre nincs szükség.

(4) A következő eseményeknél:

— a jelen lévő veszélyes anyagnak az üzemeltető által a (2) bekezdés értelmében küldött bejelentésben szereplő mennyiségének jelentős növekedése vagy az ott szereplő jellegében vagy fizikai formájában bekövetkező jelentős változás esetén, vagy pedig az anyag felhasználási folyamatában beállott bármiféle változás esetén, vagy

▼M2

— egy üzem vagy egy berendezés módosítása, amely jelentős káros hatásokkal járhat a súlyos baleseti veszélyekre, vagy

▼B

— a létesítmény folyamatos zárva tartása esetén

az üzemeltetőnek azonnal tájékoztatnia kell a hatáskörrel rendelkező hatóságot a helyzetben bekövetkezett változásról.

7. cikk

A súlyos balesetek megelőzésének politikája

(1) A tagállamok megkövetelik az üzemeltetőtől egy olyan jelentés elkészítését, amelyben rögzíti a súlyos balesetek megelőzésének tervét és ennek megfelelő módon történő végrehajtását. Az üzemeltető által kidolgozott, súlyos balesetek megelőzésére szolgáló tervet úgy kell kialakítani, hogy az megfelelő eszközökkel, szervezeti formákkal és irányítási rendszerekkel biztosítsa az ember és a környezet magas szintű védelmét.

▼M2

(1a) Olyan üzemeknél, amelyek ezt követően ezen irányelv hatálya alá tartoznak, az (1) bekezdésben említett dokumentumot késedelem nélkül, de minden esetben azt a napot követő három hónappal, amelyen ezt az irányelvet az érintett üzemre alkalmazni kell, ki kell dolgozni a 2. cikk (1) bekezdésének első albekezdésében meghatározottak szerint.

▼B

(2) A jelentésnek figyelembe kell vennie a III. mellékletben szereplő elveket és a hatáskörrel rendelkező hatóságok rendelkezésére kell bocsátani azt, többek között az 5. cikk (2) bekezdésének és 18. cikk végrehajtása érdekében.

(3) Ez a cikk nem alkalmazható a 9. cikkben említett üzemekre.

8. cikk

Dominóhatás

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a hatáskörrel rendelkező hatóság az üzemeltetőtől a 6. és 9. cikk értelmében kapott tájékoztatást felhasználva, kijelöli azokat az üzemeket vagy üzemcsoportokat, ahol egy súlyos baleset valószínűsége és lehetősége vagy következményei növekednek az ilyen üzemek elhelyezkedése és közelsége vagy a veszélyes anyag-készlete miatt.

(2) A tagállamoknak biztosítaniuk kell azt, hogy az így meghatározott üzemek esetében:

a) megfelelő információcsere kialakulását annak érdekében, hogy az ilyen üzemek a súlyos balesetek megelőzésére kidolgozott tervben, a biztonsági irányítási rendszereikben, biztonsági jelentéseikben és belső vészhelyzeti terveikben figyelembe tudják venni a súlyos balesetek átfogó veszélyeinek jellegét és mértékét;

▼M2

b) intézkedéseket tegyenek az együttműködésre a nyilvánosság tájékoztatása és a külső veszélyhelyzeti tervek elkészítéséért felelős hatóság információval való ellátása érdekében.

▼B

9. cikk

Biztonsági jelentés

(1) A tagállamoknak megkövetelik az üzemeltetőtől, hogy biztonsági jelentést készítsen a következő célokból:

a) annak bizonyítása, hogy a súlyos balesetek megelőzésére kidolgozott terv és az ezek végrehajtását szolgáló biztonsági irányítási rendszer a III. mellékletben rögzített információkkal összhangban rendelkezésre áll;

b) annak bizonyítása, hogy a súlyos balesetek veszélyét azonosították, és megtették a szükséges intézkedéseket az ilyen balesetek megelőzésére és az emberre és a környezetre gyakorolt hatásuk következményeinek csökkentésére;

c) annak bizonyítása, hogy az üzemen belül súlyos baleset veszélyével kapcsolatos minden létesítmény, tárolóhely, készülék és az üzemeltetéssel kapcsolatos infrastruktúra tervezése, építése, üzemeltetése és karbantartása kellő biztonságot és megbízhatóságot biztosít;

d) annak bizonyítása, hogy a belső vészhelyzeti tervek elkészültek, és megfelelő információ biztosítása az elkészítendő külső tervhez annak érdekében, hogy súlyos baleset esetén megtegyék a szükséges intézkedéseket;

e) elégséges információ biztosítása a hatáskörrel rendelkező hatóságoknak ahhoz, hogy azok képesek legyenek a döntéshozatalra az új tevékenységek és fejlesztések helyszínéről a meglévő létesítmények környezetében.

▼M2

(2) A biztonsági jelentésnek legalább a II. mellékletben felsorolt adatokat és információkat kell tartalmaznia. Megnevezi a jelentés kidolgozásában résztvevő érintett szervezeteket. Tartalmaznia kell továbbá egy naprakész jegyzéket is az üzemben található veszélyes anyagokról.

▼B

A más jogszabályok értelmében készített biztonsági jelentések vagy biztonsági jelentések részei vagy bármely ezzel egyenértékű jelentés e cikk alkalmazásában összeállítható egyetlen biztonsági jelentés formájában is, amennyiben ez elejét veszi az információk szükségtelen duplikálásának és az üzemeltető vagy a hatáskörrel rendelkező hatóság munkája ismétlésének, azzal a feltétellel, hogy az e cikkben szereplő valamennyi követelménynek meg kell felelni.

(3) Az (1) bekezdés értelmében készített biztonsági jelentést a következő határidőkön belül kell a hatáskörrel rendelkező hatóságnak elküldeni:

— új üzemek esetében az építkezés vagy üzemeltetés megkezdése előtt egy ésszerű időszakon belül,

— meglévő üzemek esetében, amelyekre előzőleg nem vonatkozott a 82/501/EGK irányelv, a 24. cikk (1) bekezdésében meghatározott időponttól számított három éven belül,

— egyéb üzemek esetében a 24. cikk (1) bekezdésében meghatározott időponttól számított két éven belül,

▼M2

— olyan üzemeknél, amelyek ezt követően ezen irányelv hatálya alá tartoznak, késedelem nélkül, de minden esetben egy éven belül az után a nap után, amelyen ezt az irányelvet az érintett üzemre alkalmazni kell, a 2. cikk (1) bekezdésének első albekezdésében meghatározottak szerint,

▼B

— az (5) bekezdésben rögzített időszakos felülvizsgálatoknál késedelem nélkül.

(4) Mielőtt az üzemeltető hozzákezd az építkezéshez vagy az üzemeltetéshez, vagy a (3) bekezdés ►M2 második, harmadik, negyedik és ötödik francia bekezdésében ◄ említett esetekben, a hatáskörrel rendelkező hatóságnak a jelentés átvételét követő ésszerű időszakon belül:

— közölnie kell a biztonsági jelentés vizsgálatából levont következtetéseit az üzemeltetővel, ha szükséges, további információk bekérése után, vagy

— meg kell tiltania az érintett üzem üzembe helyezését vagy további üzemeltetését a 17. cikkben megállapított eljárásokkal és hatáskörökkel összhangban.

(5) A biztonsági jelentést időszakonként felül kell vizsgálni, és szükség esetén naprakésszé kell tenni:

— legalább ötévente,

— bármely egyéb időpontban az üzemeltető kezdeményezésére vagy a hatáskörrel rendelkező hatóság kérelmére, amikor ezt új tények indokolják, vagy pedig biztonsági területen új műszaki ismeretek figyelembevétele céljából, például balesetek vagy amennyire ez lehetséges, „kvázi-balesetek” elemzéséből eredően, valamint a kockázatbecslésre vonatkozó ismeretek fejlődésének figyelembevétele céljából.

▼B

(6) a) Ahol a hatáskörrel rendelkező hatóság előtt hitelt érdemlően bizonyították, hogy az üzemben jelen lévő egyes anyagok vagy azok részei olyan állapotban vannak, amely kizárja a súlyos baleset veszélyét, a tagállamok a b) pontban említett szempontokkal összhangban a biztonsági jelentésben megkövetelt információt korlátozhatják azokra az adatokra, amelyek egyéb súlyos balesetek veszélyéhez és azok emberre, valamint környezetre gyakorolt következményeinek korlátozásához kapcsolódnak.

▼M3

b) A Bizottság meghatározza a hatáskörrel rendelkező hatóság által meghozandó döntésekhez szükséges összehangolt feltételrendszert, amely alapján egy üzem súlyos baleset veszélyének okozására nem képes az a) pont értelmében. Az ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására vonatkozó intézkedéseket a 22. cikk (3) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

▼B

c) A tagállamok biztosítják, hogy a hatáskörrel rendelkező hatóság a Bizottság számára átad egy listát az érintett üzemekről az indokok feltüntetésével. A Bizottság ezt a listát évente továbbítja a 22. cikkben említett bizottsághoz.

▼M2

d) A Bizottság felkérést kap, hogy 2006. december 31-ig a tagállamokkal szorosan együttműködve vizsgálja felül a jelenlegi „Biztonsági jelentés elkészítéséről szóló iránymutatásokat.”

▼B

10. cikk

Létesítmény, üzem vagy tárolóhely módosítása

Egy létesítmény, üzem, tárolóhely, folyamat tekintetében vagy a veszélyes anyagok jellegében vagy mennyiségében véghezvitt változtatás esetén, amelynek jelentős hatása lehet a súlyos balesetek veszélyére, a tagállamok biztosítják, hogy az üzemeltető:

— felülvizsgálja és ahol szükséges, módosítja a 7. és 9. cikkben említett súlyos balesetek megelőzésére kidolgozott tervet, irányítási rendszereit és eljárásait,

— felülvizsgálja és ahol szükséges, módosítja a biztonsági jelentést és tájékoztatja a 16. cikkben említett hatáskörrel rendelkező hatóságot az ilyen felülvizsgálatok részleteiről a módosítást megelőzően.

11. cikk

Vészhelyzeti tervek

(1) A tagállamoknak biztosítják, hogy minden olyan üzemben, amelyre a 9. cikket kell alkalmazni:

a) az üzemeltető belső vészhelyzeti tervet készít az üzemen belül teendő intézkedésekről,

— új üzemek esetében, az üzemeltetés megkezdése előtt,

▼B

— meglévő üzemek esetében, amelyekre előzőleg nem vonatkozott a 82/501/EGK irányelv, a 24. cikk (1) bekezdésében meghatározott időponttól számított három éven belül,

— egyéb üzemek esetében, a 24. cikk (1) bekezdésében meghatározott időponttól számított két éven belül,

▼M2

— olyan üzemeknél, amelyek ezt követően ezen irányelv hatálya alá tartoznak, késedelem nélkül, de minden esetben azt a napot követő egy éven belül, amelyen ezt az irányelvet az érintett üzemre alkalmazni kell, a 2. cikk (1) bekezdésének első albekezdésében meghatározottak szerint;

▼B

b) az üzemeltető a következő határidőkön belül ellátja a hatáskörrel rendelkező hatóságokat a szükséges információval, hogy lehetővé váljon a külső vészhelyzeti tervek elkészítése:

— új üzemek esetében az üzemeltetés megkezdése előtt,

— meglévő üzemek esetében, amelyekre előzőleg nem vonatkozott a 82/501/EGK irányelv, a 24. cikk (1) bekezdésben meghatározott időponttól számított három éven belül,

— egyéb üzemek esetében, a 24. cikk (1) bekezdésében meghatározott időponttól számított két éven belül,

▼M2

— olyan üzemeknél, amelyek ezt követően ezen irányelv hatálya alá tartoznak, késedelem nélkül, de minden esetben azt a napot követő egy éven belül, amelyen ezt az irányelvet az érintett üzemre alkalmazni kell, a 2. cikk (1) bekezdésének első albekezdésében meghatározottak szerint;

▼B

c) a tagállamok által e célra kijelölt hatóságok külső vészhelyzeti tervet készítenek a üzemen kívül végrehajtandó intézkedésekről.

(2) A vészhelyzeti terveket a következő célokra tekintettel kell elkészíteni:

— a véletlenszerű események leküzdése és ellenőrzés alá vonása, hogy a lehető legkisebbre csökkentse a hatásokat és, hogy korlátozza azok által az emberben, a környezetben és a javakban okozott kárt,

— azon intézkedések végrehajtása, amelyek szükségesek ahhoz, hogy az embert és a környezetet megvédjék a súlyos balesetek hatásaitól,

— a szükséges információ közlése a nyilvánossággal és az érintett terület köztisztviselőivel és hatóságaival,

— a környezet helyreállításának és megtisztításának biztosítása a súlyos balesetet követően.

A vészhelyzeti tervnek a IV. mellékletben szereplő információkat kell tartalmaznia.

▼M2

(3) Az illetékes hatóságok kötelezettségeinek sérelme nélkül a tagállamok biztosítják, hogy ezen irányelvben előírt belső vészhelyzeti terveket – az érintett, hosszú távra alvállalkozóként szerződött személyzetet is beleértve – az üzemben dolgozó személyzettel konzultálva dolgozzák ki, és hogy a nyilvánossággal konzultálnak a külső vészhelyzeti tervekről, amikor azokat kidolgozzák és frissítik.

▼B

(4) A tagállamok biztosítják, hogy az üzemeltetők és a kijelölt hatóságok megfelelő időközönként, nem több mint három évenként felülvizsgálják, ellenőrzik és ahol szükséges, módosítják és naprakésszé teszik a belső és külső vészhelyzeti terveket. A felülvizsgálatnál figyelembe kell venni az érintett üzemben vagy a vészhelyzeti szolgálatokon belül bekövetkezett változásokat, valamint az új műszaki ismereteket és a súlyos balesetekre való reagálásra vonatkozó ismereteket.

▼M2

(4a) A külső vészhelyzeti tervek tekintetében a tagállamoknak figyelembe kell venniük, hogy súlyos veszélyhelyzetek esetén meg kell könnyíteni a fokozott együttműködést a polgári védelmi segítségnyújtás során.

▼B

(5) A tagállamok biztosítják, hogy a vészhelyzeti terveket az üzemeltető és ha szükséges, az e célra kijelölt hatáskörrel rendelkező hatóság késedelem nélkül végrehajtja:

— amikor súlyos baleset következik be, vagy

— amikor olyan ellenőrizetlen esemény következik be, amelytől természeténél fogva ésszerűen várható, hogy súlyos balesethez vezethet.

(6) A hatáskörrel rendelkező hatóság a biztonsági jelentésben szereplő információk ismeretében hozhat olyan döntést megfelelő érvekkel alátámasztva, hogy az (1) bekezdés szerinti külső vészhelyzeti terv készítésének követelményét nem kell alkalmazni.

12. cikk

Területfelhasználás tervezése

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a területfelhasználásra vonatkozó és egyéb ezzel kapcsolatos politikájukban a súlyos balesetek megelőzésének és az ilyen balesetek következményei korlátozásának célkitűzéseit figyelembe veszik. Ezeket a célkitűzéseket az alábbiak ellenőrzésén keresztül valósíthatják meg:

a) az új üzemek telepítése;

b) a 10. cikkben rögzített, meglévő üzemek változtatása;

c) új fejlesztések, mint például közlekedési vonalak, a lakosság által gyakran látogatott helyek és a meglévő üzemek közelében található lakóterületek, ahol az elhelyezés vagy kialakítás olyan, hogy növeli a súlyos baleset kockázatát vagy következményeit.

▼M2

A tagállamok biztosítják, hogy a területfelhasználásnál, illetve egyéb ide vonatkozó politikájuknál és e politika végrehajtásánál hosszabb távon figyelembe veszik azt az igényt, hogy megfelelő távolságot tartsanak az irányelv hatálya alá tartozó üzemek és a lakóterületek, a középületek, közterületek, – amennyire lehetséges – fő közlekedési útvonalak, játszóterek valamint a természetvédelmi szempontból különösen érzékeny és értékes területek között illetve, hogy a meglevő üzemeknél figyelembe vegyék a további műszaki intézkedések szükségességét az 5. cikkel összhangban úgy, hogy az ne növelje az embereket érintő kockázatokat.

▼M2

(1a) A Bizottság felkérést kap, hogy a tagállamokkal szorosan együttműködve 2006. december 31-ig dolgozzon ki kockázati adatokat és kockázati forgatókönyveket tartalmazó műszaki adatbázist meghatározó iránymutatásokat az ezen irányelv által szabályozott üzemek és az (1) bekezdésben leírt területek összeegyeztethetőségének értékeléséhez való felhasználáshoz. Ezen adatbázis meghatározása, amennyire lehetséges, figyelembe veszi az illetékes hatóságok által végzett értékeléseket, az üzemeltetőktől szerzett információkat és minden egyéb vonatkozó információt, úgymint a fejlesztés társadalmi-gazdasági előnyeit és a vészhelyzeti tervek károkat enyhítő hatásait.

▼B

(2) A tagállamok biztosítják, hogy e területre vonatkozó döntésekért felelős minden hatáskörrel rendelkező és tervező hatóság megfelelő konzultációs eljárásokat hoz létre, hogy elősegítse az (1) bekezdésben meghatározott politikák végrehajtását. Ezeket az eljárásokat úgy kell kialakítani, hogy a üzemből eredő kockázatról szóló műszaki tanácsadás elérhető legyen, akár esetről esetre, akár általánosan, amikor döntésekre kerül sor.

13. cikk

Információ a biztonsági intézkedésekről

▼M2

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a biztonsági intézkedésekről és a baleset esetén szükséges viselkedésről szóló információkat rendszeresen és a legmegfelelőbb formában – anélkül, hogy azt kérniük kellene – minden olyan személy és minden olyan közintézmény (úgymint iskolák és kórházak) részére rendelkezésre bocsássák, amelyeket valószínűleg érinthet egy, a 9. cikkben szabályozott üzemből eredő súlyos baleset.

▼B

Ezt az információs összeállítást háromévente felül kell vizsgálni, és ahol szükséges, meg kell változtatni és naprakésszé kell tenni legalább akkor, ha bármilyen módosítást hajtanak végre a 10. cikk értelmében. Ezt az információs összeállítást a nyilvánosság számára állandóan elérhetővé kell tenni. A nyilvánosság részére biztosított információs összeállítás újbóli kiadása közötti maximális időszak bármely esetben sem lehet hosszabb, mint öt év.

Az ilyen információnak legalább az V. mellékletben felsorolt adatokat tartalmaznia kell.

(2) A tagállamoknak a 9. cikk szerinti üzemekből eredő, határokon átterjedő hatású súlyos balesetek lehetőségéről elegendő információkat kell biztosítaniuk a feltehetően érintett tagállamok részére úgy, hogy adott esetben az érintett tagállamok a 11. és 12. cikkben szereplő megfelelő rendelkezéseket és e cikket alkalmazhassák.

(3) Ahol az érintett tagállam úgy döntött, hogy egy üzem, amely egy másik tagállam területe közelében található, nem okozhat súlyos balesetveszélyt a határain túl a 11. cikk (6) bekezdésének alkalmazása értelmében, és ezért nincs szükség arra, hogy a 11. cikk (1) bekezdése szerinti külső vészhelyzeti tervet készítsen, erről tájékoztatnia kell a másik tagállamot.

▼B

(4) A tagállamok lehetővé teszik a nyilvánosság hozzáférését a biztonsági jelentéshez. Az üzemeltető kérheti a hatáskörrel rendelkező hatóságtól, hogy a jelentés egy részét ne fedje fel a nyilvánosság számára ipari, kereskedelmi vagy személyes titok, közbiztonság vagy nemzetvédelmi okok miatt. Ilyen esetekben a hatáskörrel rendelkező hatóság jóváhagyásával az üzemeltető a hatóságnak egy módosított jelentést ad át, amely ezeket a részeket nem tartalmazza, és e jelentést hozzáférhetővé teszi a nyilvánosság számára.

(5) A tagállamok biztosítják, hogy a lakosság kifejtheti véleményét a következő esetekben:

— a 9. cikk körébe tartozó új üzemek tervezésekor,

— a meglévő üzemek 10. cikkben említett változtatásakor, ha az ilyen változtatásoknak meg kell felelniük az ebben az irányelvben a területfelhasználással kapcsolatban előírt követelményeknek,

— az ilyen meglévő üzemek körüli fejlesztések alkalmával.

▼M2

(6) A 9. cikk rendelkezéseinek hatálya alá tartozó üzemek esetében a tagállamok biztosítják azt, hogy a veszélyes anyagoknak a 9. cikk (2) bekezdése szerint megadott jegyzéke e cikk (4) bekezdésének rendelkezéseire is figyelemmel a nyilvánosság számára elérhető legyen.

▼B

14. cikk

Az üzemeltető által súlyos balesetet követően szolgáltatandó információk

(1) A tagállamok biztosítják azt, hogy egy súlyos balesetet követően az üzemeltető a legmegfelelőbb módon:

a) tájékoztatja a hatáskörrel rendelkező hatóságokat;

b) ellátja őket a következő információkkal, amint azok rendelkezésre állnak:

— a baleset körülményei,

— az érintett veszélyes anyagok,

— a rendelkezésre álló adatok a baleset emberre és környezetre gyakorolt hatásainak becsléséhez, és

— a vészhelyzetben tett intézkedések;

c) tájékoztatja őket a következő célú lépésekről:

— a baleset középtávú és hosszú távú hatásainak enyhítése,

— a hasonló baleset megismétlődésének megakadályozása;

d) naprakésszé teszi a szolgáltatott információkat, ha további vizsgálatok újabb tényeket tárnak fel, amelyek megváltoztatják ennek az információnak a tartalmát vagy a levont következtetéseket.

(2) A tagállamok megkövetelik a hatáskörrel rendelkező hatóságoktól, hogy:

a) biztosítsák azt, hogy megtesznek minden azonnali, középtávú és hosszú távú intézkedést, ami szükségesnek bizonyulhat;

▼B

b) ellenőrzéssel, vizsgálattal vagy más megfelelő eszközökkel gyűjtsék össze a súlyos baleset műszaki, szervezeti és irányítási szempontjainak teljes elemzéséhez szükséges adatokat;

c) megfelelő lépéseket tegyenek annak biztosítására, hogy az üzemeltető megtegye a szükséges helyreállítási intézkedéseket; és

d) ajánlásokat tegyenek a jövőbeni megelőző intézkedésekre.

15. cikk

A tagállamok által a Bizottság részére szolgáltatandó információk

(1) A súlyos balesetek megelőzése és mérséklése céljából a tagállamok, amint az lehetséges, tájékoztatják a Bizottságot azokról a súlyos balesetekről, amelyek megfelelnek a VI. melléklet feltételeinek, és amelyek területükön következtek be. A tagállamoknak a következő részleteket kell megadniuk:

a) a tagállam, valamint a jelentésért felelős hatóság neve és címe;

b) a súlyos baleset dátuma, időpontja és helye, beleértve az üzemeltető teljes nevét és az érintett üzem címét;

c) a baleset körülményeinek rövid leírása, beleértve a szóban forgó veszélyes anyagokat és az emberre és környezetre gyakorolt azonnali hatást is;

d) a megtett vészhelyzeti intézkedések és az azonnali óvintézkedések rövid leírása, amelyek a megismétlődés elkerüléséhez szükségesek.

▼M3

(2) A tagállamok, amint a 14. cikkben előírt információk rendelkezésre állnak, jelentés formájában tájékoztatják a Bizottságot saját vizsgálatuk eredményéről és javaslataikról, amelyet a 22. cikk (2) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárás szerint készítenek és tesznek naprakésszé.

Ezen információ tagállamok általi továbbítása csak a bírósági eljárások lefolytatásának lehetővé tétele érdekében halasztható el, ha az ilyen jelentés továbbítása a bírósági eljárást hátrányosan befolyásolná.

▼B

(3) A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot bármely olyan testület nevéről és címéről, amelyek lényeges információval rendelkezhettek a súlyos balesetekről, és amelyek képesek tanácsot adni más tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságai számára, amelyeknek be kell avatkozniuk ilyen baleset esetén.

16. cikk

Hatáskörrel rendelkező hatóság

Az üzemeltető felelősségét nem érintve, a tagállamoknak létre kell hozniuk vagy ki kell nevezniük a hatáskörrel rendelkező hatóságot vagy hatóságokat, amely felelős az ebben az irányelvben megállapított kötelezettségek végrehajtásáért, és ha szükséges, azokat a testületeket, amelyek feladata műszaki kérdésekben segíteni a hatáskörrel rendelkező hatóságot vagy hatóságokat.

▼B

17. cikk

Üzemeltetés megtiltása

(1) A tagállamoknak meg kell tiltaniuk bármely üzem, létesítmény, tárolóhely vagy ezek bármely részének üzemeltetését vagy üzembe helyezését ott, ahol az üzemeltető által a súlyos balesetek megelőzése és enyhítése érdekében tett intézkedések súlyosan hiányosak.

A tagállamok megtilthatják bármely üzem, létesítmény, tárolóhely vagy ezek bármely részének üzemelését vagy üzembe helyezését, ha az üzemeltető nem nyújtotta be az irányelv által megkövetelt bejelentést, jelentéseket vagy egyéb információt a meghatározott határidőn belül.

(2) A tagállamoknak biztosítják, hogy az üzemeltetők jogorvoslattal élhessenek a hatáskörrel rendelkező hatóságnak az (1) bekezdéssel összhangban hozott tiltó határozata ellen a nemzeti jogszabályok és eljárások által meghatározott megfelelő testületnél.

18. cikk

Vizsgálat

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a hatáskörrel rendelkező hatóságok vizsgálati rendszert vagy más ellenőrző intézkedéseket alakítanak ki az érintett üzem típusa szerint. E vizsgálat vagy ellenőrző intézkedések nem függenek a biztonsági jelentés vagy bármely egyéb jelentés beérkezésétől. E vizsgálatnak vagy egyéb ellenőrző intézkedéseknek megfelelőnek kell lenniük a üzemben alkalmazott, műszaki, szervezeti vagy irányítási rendszerek tervezett és szisztematikus vizsgálatára úgy, hogy biztosítsák különösen:

— azt, hogy az üzemeltető bizonyítani tudja, hogy megfelelő intézkedéseket tett a üzemben végzett különféle tevékenységekkel kapcsolatban a súlyos balesetek megelőzése érdekében,

— azt, hogy az üzemeltető bizonyítani tudja, hogy megfelelő eszközöket biztosított a súlyos balesetek következményeinek enyhítésére mind a helyszínen, mind azon kívül,

— azt, hogy a biztonsági jelentésben vagy más benyújtott jelentésben foglalt adatok és információk megfelelnek az üzemi körülményeknek,

— a nyilvános tájékoztatást a 13. cikk (1) bekezdése értelmében.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott vizsgálati rendszernek a következő feltételeket kell kielégítenie:

a) minden üzemre vonatkozóan léteznie kell vizsgálati programnak. Hacsak a hatáskörrel rendelkező hatóság nem készített vizsgálati programot az adott üzemet érintő súlyos baleseti kockázatok szisztematikus értékelése alapján, a programnak legalább egy, a hatáskörrel rendelkező hatóság által tizenkét havonta végzett helyszíni szemlét kell magában foglalnia valamennyi, a 9. cikk alkalmazási körébe tartozó üzemet érintően;

b) az egyes vizsgálatokat követően a hatáskörrel rendelkező hatóságnak jelentést kell készíteni;

c) ahol szükséges, a vizsgálatot követő ésszerű határidőn belül a hatáskörrel rendelkező hatóság által végzett minden vizsgálatot követő intézkedést a üzem vezetőségével felülvizsgáltatnak.

▼B

(3) A hatáskörrel rendelkező hatóság megkövetelheti, hogy az üzemeltető további információkat szolgáltasson, amelyek ahhoz szükségesek, hogy a hatóság teljesen felmérhesse egy súlyos baleset bekövetkeztének lehetőségét, meghatározhassa a valószínűség megnövekedésének lehetőségét, illetve a súlyos balesetek súlyosbodásának lehetőségét valamint, hogy számára lehetővé váljon a külső vészhelyzeti terv elkészítése és, hogy figyelembe vehessen olyan anyagokat, amelyek fizikai formájuk, különleges körülményeik vagy elhelyezésük miatt különleges figyelmet igényelhetnek.

19. cikk

Információs rendszer és információcsere

(1) A tagállamok és a Bizottság kölcsönösen tájékoztatják egymást a súlyos balesetek megelőzésével és következményeik enyhítésével kapcsolatban szerzett tapasztalatokról. Ez az információ különösen az irányelvben előírt intézkedések végrehajtására tér ki.

▼M2

(1a) Ezen irányelv által szabályozott üzemek esetében a tagállamok legalább a következőkről tájékoztatják a Bizottságot:

a) az üzemeltető neve vagy kereskedelmi neve, és az érintett üzem teljes címe, és

b) az üzem tevékenysége vagy tevékenységei.

A Bizottság egy olyan adatbázist hoz létre és tart naprakész állapotban, amely a tagállamok által szolgáltatott információkat tartalmazza. Az adatbázishoz való hozzáférés a Bizottság által meghatalmazott személyeknek vagy a tagállamok illetékes hatóságainak megengedett.

▼B

(2) A Bizottság létrehoz és a tagállamok rendelkezésére bocsát egy nyilvántartást és egy információs rendszert, amely elsősorban azoknak a súlyos baleseteknek a részleteit tartalmazza, amelyek a tagállamok területén fordultak elő, az alábbi célokból:

a) a 15. cikk (1) bekezdése értelmében a tagállamok által szolgáltatott információknak valamennyi hatáskörrel rendelkező hatósághoz való gyors továbbítása;

b) a súlyos balesetek okainak és az azokból levonható tanulságoknak az elemzéséről szóló tanulmány átadása a hatáskörrel rendelkező hatóságoknak;

c) az hatáskörrel rendelkező hatóságok tájékoztatása a megelőző intézkedésekről;

d) olyan szervezetekről szóló adatok szolgáltatása, amelyek tanácsot vagy lényeges tájékoztatást adhatnak a súlyos balesetek előfordulásáról, megelőzéséről és enyhítéséről.

A nyilvántartásnak és az információs rendszernek legalább az alábbiakat kell tartalmaznia:

a) a tagállamok által a 15. cikk (1) bekezdése értelmében szolgáltatott információ;

b) elemzés a balesetek okairól;

c) a balesetekből levont tanulságok;

d) az ismételt előfordulás megakadályozásához szükségesek megelőző intézkedések.

▼B

(3) A 20. cikk sérelme nélkül, a nyilvántartáshoz és az információs rendszerhez hozzáférést kell biztosítani a tagállamok kormányzati szervei, az ipari vagy kereskedelmi szövetségek, szakszervezetek, a környezetvédelem területén tevékenykedő nem kormányzati szervezetek és egyéb, e területen dolgozó nemzetközi vagy kutatási szervezetek számára.

(4) A tagállamok a környezetre vonatkozó egyes irányelvek végrehajtásáról szóló jelentések egységesítéséről és ésszerűsítéséről szóló, 1991. december 23-i 91/692/EGK tanácsi irányelvben ([1]) megállapított eljárással összhangban hároméves jelentést készítenek a Bizottság számára a 6. és 9. cikk alkalmazási körébe tartozó üzemekre vonatkozóan. A Bizottság minden harmadik évben nyilvánosságra hozza ezen információk összefoglalóját.

20. cikk

Bizalmas jelleg

(1) A tagállamok biztosítják azt, hogy az átláthatóság érdekében a hatáskörrel rendelkező hatóságok kötelesek hozzáférhetővé tenni az irányelv értelmében kapott információt bármely természetes vagy jogi személy számára, aki ezt kéri.

A hatáskörrel rendelkező hatóságok vagy a Bizottság által megszerzett információk bizalmasan kezelhetőek ott, ahol a nemzeti rendelkezések így követelik meg, ha az információk a következőket érintik:

— a hatáskörrel rendelkező hatóságok és a Bizottság határozatainak bizalmas jellege,

— a nemzetközi kapcsolatok és a nemzetvédelem bizalmas jellege,

— közbiztonság,

— a vizsgálati eljárások vagy folyamatban lévő bírósági eljárások bizalmas jellege,

— a kereskedelmi és ipari titkok, beleértve a szellemi tulajdont,

— a személyes adatok, illetve akták,

— harmadik fél által szolgáltatott adatok, ha az a fél kéri az adatok bizalmas kezelését.

(2) Ez az irányelv nem zárja ki a tagállamok és harmadik országok közötti megállapodások megkötését a belső információk cseréjéről.

▼M3

21. cikk

A bizottság feladatai

(1) A Bizottság a 9. cikk (6) bekezdésének b) pontjában és a II–VI. mellékletben említett kritériumokat hozzáigazítja a műszaki fejlődéshez.

Az ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek módosítására irányuló intézkedéseket a 22. cikk (3) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

(2) A 15. cikk (2) bekezdésében említett jelentés elkészítéséhez szükséges intézkedést a 22. cikk (2) bekezdésében meghatározott szabályozási bizottsági eljárással összhangban fogadják el.

([1]) HL L 377., 1991.12.31., 48. o.

▼M3

22. cikk

Bizottsági eljárás

(1) A Bizottságot egy bizottság segíti.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor az 1999/468/EK határozat 5. és 7. cikkét kell alkalmazni, 8. cikkének rendelkezéseire is figyelemmel.

Az 1999/468/EK határozat 5. cikkének (6) bekezdésében meghatározott határidő három hónap.

(3) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor az 1999/468/EK határozat 5a. cikkének (1)–(4) bekezdését és 7. cikkét kell alkalmazni, 8. cikkének rendelkezéseire is figyelemmel.

▼B

23. cikk

A 82/501/EGK irányelv hatályon kívül helyezése

(1) A 82/501/EGK irányelv ennek az irányelvnek a hatálybalépése után 24 hónappal hatályát veszti.

(2) A bejelentések, vészhelyzeti tervek és a lakossággal közölt információ, amelyet 82/501/EGK irányelv értelmében adtak át vagy készítettek el, hatályban maradnak mindaddig, amíg azokat ennek az irányelvnek a megfelelő rendelkezései szerint fel nem váltják.

24. cikk

Végrehajtás

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek a hatálybalépésétől számított 24 hónapon belül megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket az intézkedéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal hazai joguknak azokat a rendelkezéseit, amelyeket az irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

25. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

26. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

▼B

Mellékletek jegyzéke

I. melléklet	—	Az irányelv alkalmazása
II. melléklet	—	A 9. cikkben meghatározott biztonsági jelentésben figyelembe veendő minimális adatok és információk
III. melléklet	—	A 7. cikkben említett alapelvek és a 9. cikkben említett információk az irányítási rendszerről és a üzem szervezetéről a súlyos balesetek megelőzése szempontjából
IV. melléklet	—	A 11. cikkben meghatározott vészhelyzeti tervekben feltüntetendő adatok és információk
V. melléklet	—	A 13. cikk (1) bekezdésében említett adatok, amelyekről a nyilvánosságot tájékoztatni kell
VI. melléklet	—	Egy baleset Bizottsághoz való bejelentésének szempontjai, a 15. cikk (1) bekezdése alapján

▼B

I. MELLÉKLET

AZ IRÁNYELV ALKALMAZÁSA

BEVEZETÉS

1. Ez a melléklet az irányelv 3. cikke szerinti veszélyes anyagok jelenlétére vonatkozik bármely üzem területén, és meghatározza az irányelv megfelelő cikkeinek alkalmazását.

2. A keverékeket és a készítményeket ugyanolyan módon kell kezelni, mint a tiszta anyagokat, feltéve, hogy ezek a 2. rész 1. megjegyzése szerinti megfelelő irányelvek vagy azok műszaki haladáshoz történő legutolsó hozzáigazítása szerint a tulajdonságaiknak megfelelően meghatározott koncentrációhatárokon belül maradnak, hacsak százalékos összetételük vagy egyéb leírásuk nincs meghatározva.

3. Az alább meghatározott küszöbmennyiségek egy üzemre vonatkoznak.

4. A megfelelő cikkek alkalmazásához figyelembe veendő mennyiségek azok a maximális mennyiségek, amelyek bármikor jelen vannak vagy valószínűleg jelen vannak. Azokat a veszélyes anyagokat, amelyek egy üzemben csak a meghatározott küszöbmennyiség 2 %-ával azonos vagy annál kisebb mennyiségben vannak jelen, nem kell figyelembe venni az összes jelenlevő mennyiség számításánál, ha a üzemen belüli elhelyezésük olyan módon történt, hogy nem okozhatnak súlyos balesetet máshol az üzem területén.

5. A 2. rész 4. megjegyzésében megadott szabályokat, amelyek a veszélyes anyagok vagy veszélyes anyagcsoportok összegzését szabályozzák, a megfelelő esetben kell alkalmazni.

▼M2

6. Ezen irányelv alkalmazásában a gáz bármely olyan anyag, amelynek abszolút gőznyomása 20 °C hőmérsékleten legalább 101,3 kPa.

7. Ezen irányelv alkalmazásában a folyadék olyan anyag, amely nem gázként került meghatározásra és amely 20 °C hőmérsékleten és 101,3 kPa normálnyomáson nem szilárd halmazállapotú.

▼B

1. RÉSZ

Megnevezett anyagok

Ahol az 1. részben felsorolt anyag vagy anyagcsoport a 2. rész egy osztályába is tartozik, ott az 1. részben megadott küszöbmennyiségeket kell használni.

1. oszlop	2. oszlop	3. oszlop
Veszélyes anyagok	Küszöbmennyiség (tonna) az alábbiak alkalmazásához:	
	6. és 7. cikk	9. cikk
▼M2		
Ammónium-nitrát (lásd az 1. megjegyzést)	5 000	10 000
Ammónium-nitrát (lásd a 2. megjegyzést)	1 250	5 000
Ammónium-nitrát (lásd a 3. megjegyzést)	350	2 500
Ammónium-nitrát (lásd a 4. megjegyzést)	10	50
Kálium-nitrát (lásd az 5. megjegyzést)	5 000	10 000
Kálium-nitrát (lásd a 6. megjegyzést)	1 250	5 000
▼B		
Arzén-pentoxid, arzén (V)sav és/vagy sói	1	2

▼B

1. oszlop	2. oszlop	3. oszlop
Veszélyes anyagok	Küszöbmennyiség (tonna) az alábbiak alkalmazásához:	
	6. és 7. cikk	9. cikk
Arzén-trioxid, arzén (III)sav és/vagy sói		0,1
Bróm	20	100
Klór	10	25
Nikkelvegyületek belélegezhető por formájában (nikkel-monoxid, nikkel-dioxid, nikkel-szulfid, trinikkel-diszulfid, dinikkel-trioxid)		1
Etilén-imin	10	20
Fluor	10	20
Formaldehid (koncentrációja ≥ 90 %)	5	50
Hidrogén	5	50
Hidrogén-klorid (cseppfolyósított gáz)	25	250
Ólom-alkilek	5	50
Cseppfolyósított, rendkívül gyúlékony gázok (beleértve a cseppfolyós propángázt) és földgáz	50	200
Acetilén	5	50
Etilén-oxid	5	50
Propilén-oxid	5	50
Metanol	500	5 000
4,4-metilén-bisz(2-klóranilin) és/vagy sói, por formában		0,01
Metil-izocianát		0,15
Oxigén	200	2 000
Toluol-diizocianát	10	100
Karbonil-diklorid (foszgén)	0,3	0,75
Arzén-trihidrid (arzin)	0,2	1
Foszfor-trihidrid (foszfin)	0,2	1
Kén-diklorid	1	1
Kén-trioxid	15	75
Poliklórozott dibenzo-furánok és poliklórozott dibenzo-dioxinok (beleértve a TCDD-t), TCDD egyenértékre számítva		0,001
A következő KARCINOGÉN anyagok:		
▼M2		
A következő KARCINOGÉN ANYAGOK 5 tömegszázalék feletti koncentrációban:		
4-aminobifenil és/vagy sói, benzo-triklorid, benzidin és/vagy sói, bis (klór-metil) éter, klór-metil metil-éter, 1,2-dibróm-etán, dietil-szulfát, dimetil-szulfát, dimetil-karbamoil-klorid, 1,2-dibróm-3-klórpropán, 1,2-dimetil-hidrazin, dimetil-nitrozamin, hexametil-foszfor-triamid, hidrazin, 2-naftalamin és/vagy sói, 4-nitrodifenil, és 1,3-propánszulton	0,5	2

▼B

1. oszlop	2. oszlop	3. oszlop
Veszélyes anyagok	Küszöbmennyiség (tonna) az alábbiak alkalmazásához:	
	6. és 7. cikk	9. cikk
▼M2		
Kőolajtermékek:		
a) Motorbenzin és nafta		
b) kerozinok (sugárhajtómű-üzemanyagot is beleértve)		
c) gázolajok (a diesel üzemanyagot, a háztartási fűtőolajokat és a gázolajkeverékeket is beleértve)		
►M4 d) nehéz fűtőolajok ◄	2 500	25 000

▼B

MEGJEGYZÉSEK

▼M2

1. Ammónium-nitrát 5 000/ 10 000): önfenntartó lebomlásra képes műtrágyák

   Ezt olyan ammónium-nitrát alapú vegyületekre/összetett műtrágyákra (ammónium-nitrátot foszfátokkal és/vagy kálisókkal együtt tartalmazó vegyületekre/összetett műtrágyákra) kell alkalmazni, amelyekben a nitrogéntartalom az ammónium-nitrát következtében

   — 15,75 ([1]) és 24,5 ([2]) tömegszázalék között van, és vagy legfeljebb 0,4 % teljes éghető/szerves anyaggal, vagy olyan anyagokkal együtt van jelen, amelyek megfelelnek a 80/876/EGK irányelv II. melléklete követelményeinek,

   — legfeljebb 15,75 ([3]) tömegszázalék és korlátlan éghető anyagokkal együtt van jelen,

   és amelyek képesek önfenntartó lebomlásra az ENSZ teknővizsgálat szerint (lásd United Nations Recommendations on the Transport of Dangerous Goods: Manual of Tests and Criteria, Part III, subsection 38.2).

2. Ammónium-nitrát (1 250/ 5 000): műtrágya minőségben

   Ezt olyan ammónium-nitrát alapú műtrágyákra és ammónium-nitrát alapú vegyületekre/összetett műtrágyákra kell alkalmazni, amelyekben a nitrogéntartalom az ammónium-nitrát következtében

   — 24,5 tömegszázaléknál nagyobb, kivéve az ammónium-nitrátot tartalmazó dolomitos, mészköves és/vagy kalcium-karbonátos, legalább 90 %-os tisztaságú keverékeket,

   — 15,75 tömegszázaléknál nagyobb ammónium-nitrát és ammónium-szulfát keverékeknél,

   — 28 ([4]) tömegszázaléknál nagyobb ammónium-nitrátot tartalmazó dolomitos, mészköves és/vagy kalcium-karbonátos, legalább 90 %-os tisztaságú keverékeknél,

   és amelyek megfelelnek a 80/876/EGK irányelv II. melléklete követelményeinek.

([1]) Amónium-nitrátból származó 15,75 tömegszázalék nitrogéntartalom megfelel 45 % ammónium-nitrátnak.
([2]) Ammónium-nitrátból származó 24,5 tömegszázalék nitrogéntartalom megfelel 70 % ammónium-nitrátnak.
([3]) Ammónium-nitrátból származó 15,75 tömegszázalék nitrogéntartalom megfelel 45 % ammónium-nitrátnak.
([4]) Ammónium-nitrátból származó 28 tömegszázalék nitrogéntartalom megfelel 80 % ammónium-nitrátnak.

▼M2

3. Ammónium nitrát (350/2 500): műszaki minőségben

   Ez a következőkre alkalmazandó:

   — ammónium-nitrátra és ammónium-nitrát készítményekre, amelyekben a nitrogén tartalom az ammónium-nitrát következtében

      — 24,5 és 28 tömegszázalék közötti, és amelyek legfeljebb 0,4 % éghető anyagot tartalmaznak,

      — 28 tömegszázaléknál nagyobb, és amelyek legfeljebb 0,2 % éghető anyagot tartalmaznak,

   — vizes ammónium-nitrát oldatokra, amelyekben az ammónium-nitrát koncentrációja 80 tömegszázaléknál nagyobb.

4. Ammónium-nitrát (10/50): „off-specs” anyag és a robbanási vizsgálatnak nem megfelelő anyagok

   Ez a következőkre alkalmazandó:

   — az előállítási folyamat során visszautasított anyagra, valamint ammónium-nitrátra és ammónium-nitrát készítményekre, tiszta ammónium-nitrát alapú műtrágyákra és az 1. és 2. megjegyzésben említett ammónium-nitrát alapú vegyületre/összetett műtrágyákra, amelyeket újramunkálásra, újrafeldolgozásra, vagy biztonságos felhasználás érdekében történő kezelésre a végfelhasználótól visszavisznek vagy visszavittek egy gyártóhoz, egy ideiglenes tárolóhoz vagy újrafeldolgozó üzemhez, mert többé nem felelnek meg a 2. és 3. megjegyzés előírásainak;

   — az 1. megjegyzés első francia bekezdésében és a 2. megjegyzésben említett műtrágyákra, amelyek már nem felelnek meg a 80/876/EGK irányelv II. melléklete követelményeinek.

5. Kálium-nitrát (5 000/10 000): összetett kálium-nitrát alapú, darabos/granulált formájú kálium-nitrátból álló műtrágyák.

6. Kálium-nitrát (1 250/5 000): összetett kálium-nitrát alapú, kristályos formájú kálium-nitrátból álló műtrágyák.

▼B

►M2 7. ◄ Poliklórozott dibenzo-furánok és poliklórozott dibenzo-dioxinok

A poliklórozott dibenzo-furánok és poliklórozott dibenzo-dioxinok mennyiségét a következő együtthatók segítségével kell kiszámítani:

Az érintett egyedek nemzetközi toxikus equivalens faktorja (ITEF) (NATO/CCMS)			
2,3,7,8-TCDD	1	2,3,7,8-TCDF	0,1
1,2,3,7,8-PeDD	0,5	2,3,4,7,8-PeCDF	0,5
		1,2,3,7,8-PeCDF	0,05
1,2,3,4,7,8-HxCDD 1,2,3,6,7,8-HxCDD 1,2,3,7,8,9-HxCDD	0,1	1,2,3,4,7,8-HxCDF 1,2,3,7,8,9-HxCDF 1,2,3,6,7,8-HxCDF 2,3,4,6,7,8-HxCDF	0,1
1,2,3,4,6,7,8-HpCDD	0,01		
OCDD	0,001	1,2,3,4,6,7, 8-HpCDF 1,2,3,4,7,8, 9-HpCDF	0,01
		OCDF	0,001

(T = Tetra, P = Penta, Hx = Hexa, Hp = Hepta, O = Okta)

▼B

2. RÉSZ

Olyan anyagok és készítmények kategóriái, amelyek az 1. részben nincsenek kifejezetten megnevezve

1. oszlop		2. oszlop	3. oszlop
Veszélyes anyagok osztályozása		Veszélyes anyagok küszöbmennyisége (tonna) a 3. cikk (4) bekezdése szerint az alábbi cikkek alkalmazásához	
		6. és 7. cikk	9. cikk
1.	NAGYON MÉRGEZŐ	5	20
2.	MÉRGEZŐ	50	200
3.	OXIDÁLÓ HATÁSÚ	50	200

▼M2

4.	ROBBANÁSVESZÉLYES (lásd a 2. megjegyzést) amennyiben az anyag, a készítmény vagy cikk az UN/ADR 1.4. osztályba tartozik	50	200
5.	ROBBANÁSVESZÉLYES (lásd a 2. megjegyzést) amennyiben az anyag, készítmény vagy cikk a következők bármelyikébe tartozik: UN/ADR 1.1., 1.2., 1.3., 1.5. vagy 1.6. osztály vagy az R2 vagy R3 R-mondat	10	50

▼B

6.	GYÚLÉKONY (ahol az anyag vagy készítmény megfelel a 3. megjegyzés a) pontjában megadott meghatározásnak)	5 000	50 000
7a.	ERŐSEN GYÚLÉKONY (ahol az anyag vagy készítmény megfelel a 3. megjegyzés b) 1. pontjában megadott meghatározásnak)	50	200
7b.	ERŐSEN GYÚLÉKONY folyadékok (ahol az anyag vagy készítmény megfelel a 3. megjegyzés b) 2. pontjában megadott meghatározásnak)	5 000	50 000
8.	RENDKÍVÜL GYÚLÉKONY (ahol az anyag vagy készítmény megfelel a 3. megjegyzés c) pontjában megadott meghatározásnak)	10	50

▼M2

9.	A KÖRNYEZETRE VESZÉLYES R-mondatok:		
	i. R 50: „Nagyon mérgező a vízi szervezetekre” (beleértve az R50/53-at is)	100	200
	ii. R 51/53: „Mérgező a vízi szervezetekre; vízi környezetben hosszan tartó károsodást okozhat”	200	500

▼B

10.	BÁRMELY OSZTÁLY, amely nem szerepel a fentiek között, kiegészítve a következő R-mondatokkal:		
	i. R14: „Vízzel hevesen reagál” (beleértve az R14/15-öt)	100	500
	ii. R29: „Vízzel érintkezve mérgező gázok képződnek”	50	200

▼B

MEGJEGYZÉSEK

▼M2

1. Az anyagok és készítmények osztályozása a következő irányelvek és azoknak a műszaki fejlődéshez történő jelenlegi hozzáigazítása szerint történik:

A veszélyes anyagok osztályozására, csomagolására és címkézésére vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések közelítéséről szóló, 1967. június 27-i 67/548/EGK tanácsi irányelv ([1]).

A tagállamoknak a veszélyes készítmények osztályozására, csomagolására és címkézésére vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseinek közelítéséről szóló, 1999. május 31-i 1999/45/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([2]).

Olyan anyagok és készítmények esetében, amelyeket nem osztályoztak veszélyes anyagként a fenti irányelvek valamelyike szerint (például hulladék), de amelyek mindazonáltal jelen vannak vagy valószínűleg jelen vannak egy üzemben és amelyek az üzemben megállapított feltételek mellett a súlyos balesetek potenciális lehetősége szempontjából egyenértékű tulajdonságokkal rendelkeznek vagy valószínűleg ilyen tulajdonságokkal rendelkezhetnek, az ideiglenes osztályozási eljárást kell alkalmazni a megfelelő irányelv vonatkozó cikke szerint.

Több besorolást is lehetővé tevő tulajdonságokkal rendelkező anyagok és készítmények esetében ezen irányelv alkalmazásában a legalacsonyabb küszöbmennyiségeket kell alkalmazni. Azonban a 4. megjegyzésben előírt szabály alkalmazásához a használt küszöbmennyiség mindig a kérdéses besorolásnak megfelelő küszöbmennyiség.

Ezen irányelv alkalmazásában a Bizottság kidolgozza és naprakész állapotban tartja azoknak az anyagoknak a jegyzékét, amelyeket egy harmonizált határozottal a 67/548/EGK irányelvvel összhangban a fenti kategóriákba soroltak.

2. A „robbanásveszélyes”:

— az az anyag vagy készítmény, amely ütés, súrlódás, tűz vagy más gyújtóforrások következtében robbanás kockázatát okozza (R2 R-mondat),

— az az anyag vagy készítmény, amely ütés, súrlódás, tűz vagy más gyújtóforrások következtében rendkívüli mértékben növeli a robbanásveszélyt (R3 R-mondat), vagy

— a veszélyes áruk közúti szállítására vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1994. november 21-i 94/55/EK tanácsi irányelvvel átültetett, módosított a veszélyes áruk nemzetközi közúti szállításáról szóló, 1957. szeptember 30-án megkötött európai megállapodás (UN/ADR) 1. osztályába tartozó anyag, készítmény vagy cikk ([3]).

E fogalommeghatározásba tartoznak a pirotechnikai anyagok, amelyek ezen irányelv alkalmazásában olyan anyagok (vagy anyagok keveréke), amelyeket hő, fény, hang, gáz vagy füst vagy e hatások kombinációjának önfenntartó exoterm kémiai reakciók általi előidézésére terveztek. Amennyiben egy anyagot vagy készítményt az UN/ADR és az R2 vagy R3 R-mondat szerint egyaránt besorolnak, akkor az UN/ADR szerinti besorolást kell elsőbbségben részesíteni az R-mondatokkal szemben.

Az 1. osztályba sorolt anyagok és tárgyak az 1.1.–1.6. alosztályok egyikébe vannak besorolva az UN/ADR osztályozási rendszer szerint. A kérdéses alosztályok a következők:

([1]) HL L 196., 1967.8.16., 1. o. A legutóbb a 807/2003/EK rendelettel (HL L 122., 2003.5.16., 36. o.) módosított irányelv.
([2]) HL L 200., 1999.7.30., 1. o. A legutóbb a 2001/60/EK bizottsági irányelvvel (HL L 226., 2001.8.22., 5. o.) módosított irányelv.
([3]) HL L 319., 1994.12.12., 7. o. A legutóbb a 2003/28/EK bizottsági irányelvvel (HL L 90., 2003.4.8., 45. o.) módosított irányelv.

▼M2

1.1.: alosztály: „Olyan anyagok és tárgyak, amelyeknél fennáll a teljes tömeg felrobbanásának veszélye. (A teljes tömeg felrobbanása olyan robbanás, ami gyakorlatilag egyidejűleg csaknem az egész rakományt érinti.)”

1.2.: alosztály: „Olyan anyagok és tárgyak, amelyek a kivetés veszélyével járnak, de az egész tömeg felrobbanásának veszélyével nem.”

1.3.: alosztály : Olyan anyagok és tárgyak, amelyek tűzveszélyesek továbbá robbanás és/vagy kivetés csekély veszélyével járnak, de az egész tömeg felrobbanásának veszélye nélkül,

a) így azok az anyagok, amelyek égése jelentős sugárzó hőt eredményez; vagy

b) amelyek egymásután úgy égnek el, hogy csak kismértékű robbanással és/vagy kivetéssel járnak.

1.4.: alosztály: „Olyan anyagok és tárgyak, amelyek csak csekély robbanásveszélyt jelentenek szállítás közbeni meggyulladásuk vagy beindulásuk esetén. A hatások lényegében a csomagra korlátozódnak, és általában nem várható nagyobb méretű repeszdarabok keletkezése vagy a repeszdarabok nagyobb távolságra való szétrepülése. Kívülről ható tűz nem vonja maga után a csomag teljes tartalmának gyakorlatilag azonnali felrobbanását.”

1.5.: alosztály: Kevéssé érzékeny, tömegrobbanás veszélyével járó anyagok, amelyek kevésbé érzékenysége olyan mértékű, hogy rendes szállítási körülmények között beindulásuk vagy égésük robbanásba való alakulásának valószínűsége rendkívül csekély. Minimális követelmény, hogy külső tűz hatásának vizsgálata során nem robbanhatnak fel.

1.6.: alosztály: Rendkívül kevéssé érzékeny tárgyak, amelyeknél nem áll fenn a teljes tömeg felrobbanásának veszélye. Az ilyen tárgyak csak rendkívül érzéketlen robbanóanyagokat tartalmaznak, és bizonyítottan elhanyagolható a véletlen beindulásuk vagy átterjedésük veszélye.

«E fogalommeghatározás magába foglalja a tárgyakban található robbanásveszélyes vagy pirotechnikai anyagokat, illetőleg készítményeket is. Robbanásveszélyes vagy pirotechnikai anyagokat, illetőleg készítményeket tartalmazó tárgyak esetében, amennyiben a tárgyakban található anyag vagy készítmény mennyisége ismert, akkor azt a mennyiséget kell ezen irányelv alkalmazása céljából figyelembe venni. Amennyiben nem ismert a mennyiség, akkor ezen irányelv alkalmazásában az egész cikket kell robbanásveszélyesként kezelni.

▼B

3. A 6., 7. és 8. osztályban a „gyúlékony”, „erősen gyúlékony”, „rendkívül gyúlékony” anyagok:

a) gyúlékony folyadékok:

olyan anyagok és készítmények, amelyek lobbanáspontja 21 °C vagy annál magasabb, de nem több mint 55 °C (R10-mondat), és elősegítik az égést;

b) erősen gyúlékony folyadékok:

1. — olyan anyagok és készítmények, amelyek levegővel érintkezve normál környezeti hőmérsékleten energia-bevitel nélkül felhevülhetnek és meggyulladhatnak (R17-mondat),

▼M2

— 55 °C-nál kisebb lobbanáspontú anyagok és készítmények, amelyek nyomás alatt folyadékok maradnak amennyiben sajátos kezelési körülmények, mint például nagy nyomás és magas hőmérséklet, súlyos baleset veszélyét okozhatják;

▼B

2. olyan anyagok és készítmények, amelyek lobbanáspontja 21 °C-nál alacsonyabb és, amelyek nem rendkívül gyúlékonyak (R11-mondat, második francia bekezdés);

▼B

c) rendkívül gyúlékony gázok és folyadékok:

1. olyan folyékony anyagok és készítmények, amelyek lobbanáspontja 0 °C-nál kisebb és, amelyek forráspontja (vagy forráspont-tartomány esetén a kezdeti forráspontja) normál nyomáson 35 °C vagy annál alacsonyabb (R12-mondat, első francia bekezdés), és

▼M2

2. olyan gázok, amelyek levegővel való érintkezés esetén környezeti hőmérsékleten és nyomáson gyúlékonyak (R12-mondat, második francia bekezdés), és amelyek gáz vagy szuperkritikus állapotban vannak, és

3. forráspontjuk fölötti hőmérsékleten tartott kismértékben tűzveszélyes vagy tűzveszélyes folyékony anyagok és készítmények.

4. Amennyiben valamely üzemben önmagában egyetlen anyag vagy készítmény jelenlevő mennyisége sem haladja meg, illetőleg nem éri el a megfelelő küszöbmennyiséget, akkor a következő szabályt kell alkalmazni annak megállapításához, hogy az adott üzemre a jelen irányelv megfelelő előírásai vonatkoznak-e:

Az irányelvet alkalmazni kell, ha az összeg:

$q_1/Q_{U1} + q_2/Q_{U2} + q_3/Q_{U3} + q_4/Q_{U4} + q_5/Q_{U5} + \ldots$ nagyobb vagy egyenlő 1,

ahol q_x = az e melléklet 1. vagy 2. részében felsorolt x veszélyes anyag (vagy veszélyesanyag-kategória) mennyisége,

és Q_{Ux} = az anyagra, illetőleg kategóriára vonatkozó küszöbmennyiség az 1., illetőleg 2. rész 3. oszlopából.

Az irányelvet a 9., 11. és 13. cikk kivételével alkalmazni kell, ha az összeg:

$q_1/Q_{L1} + q_2/Q_{L2} + q_3/Q_{L3} + q_4/Q_{L4} + q_5/Q_{L5} + \ldots$ nagyobb vagy egyenlő 1,

ahol q_x = az e melléklet 1. vagy 2. részében felsorolt x veszélyes anyag (vagy veszélyesanyag-kategória) mennyisége,

és Q_{Ax} = az anyagra, illetőleg kategóriára vonatkozó küszöbmennyiség az 1. vagy 2. rész 2. oszlopából.

E szabályt a toxicitás, a tűzveszélyesség és az ökotoxicitás együttes veszélyeinek értékeléséhez kell alkalmazni. Ennél fogva a szabályt háromszor kell alkalmazni:

a) az 1. részben megnevezett és mérgezőként vagy nagyon mérgezőként osztályozott anyagok és készítmények, valamint az 1. és 2. kategóriába sorolt anyagok és készítmények összegzésekor;

b) az 1. részben megnevezett és oxidálóként, robbanásveszélyesként, kismértékben tűzveszélyesként, tűzveszélyesként vagy fokozottan tűzveszélyesként osztályozott anyagok és készítmények, valamint a 3., 4., 5., 6., 7a., 7b. vagy 8. kategóriába sorolt anyagok és készítmények összegzésekor;

c) az 1. részben megnevezett és a környezetre veszélyesként [R50 (beleértve az R50/53-t) vagy R51/53] osztályozott anyagok és készítmények, valamint a 9.i. és 9.ii. kategóriába sorolt anyagok és készítmények összegzésekor.

Ezen irányelv megfelelő rendelkezéseit kell alkalmazni, ha az a), b) vagy c) szerinti összegek bármelyike nagyobb vagy egyenlő, mint 1.

▼B

Ezt a szabályt a következő körülményekre kell alkalmazni:

a) az 1. részben szereplő anyagokra és készítményekre, amelyek mennyisége kisebb, mint a rájuk vonatkozó küszöbmennyiség és, amelyek a 2. rész szerint velük azonos osztályba tartozó anyagokkal együtt vannak jelen, valamint az olyan anyagok és készítmények összegzésére, amelyek 2. rész szerint azonos osztályba tartoznak;

b) az 1., 2. és 9. osztályba tartozó anyagok összegzésére, ha ezek együtt vannak jelen az üzemben;

c) a 3., 4., 5., 6., 7a., 7b. és 8. osztályba tartozó anyagok összegzésére, ha ezek együtt vannak jelen az üzemben.

▼B

II. MELLÉKLET

A 9. CIKKBEN MEGHATÁROZOTT BIZTONSÁGI JELENTÉSBEN FIGYELEMBE VEENDŐ MINIMÁLIS ADATOK ÉS INFORMÁCIÓK

I. **Információk az irányítási rendszerről és a üzem szervezetéről súlyos baleset megelőzése szempontjából**

Ezeknek az információknak a III. mellékletben megadottakat kell tartalmazniuk.

II. **A üzem környezetének leírása**

A. a telephely és környezetének leírása, beleértve a földrajzi elhelyezkedést, meteorológiai, geológiai, hidrogeológiai körülményeket, és ha szükséges, ezek történetét;

B. a létesítmények és az üzem egyéb tevékenységeinek meghatározása, amelyek súlyos baleseti veszélyt jelenthetnek;

C. azoknak a területeknek a leírása, ahol súlyos baleset fordulhat elő.

III. **A létesítmény leírása**

A. az üzem részeiben folyó biztonsági szempontból fontos főbb tevékenységeknek és termékeknek, súlyos baleseti veszélyforrásoknak és olyan körülményeknek a leírása, amelyek között súlyos baleset fordulhat elő, valamint a javasolt megelőző intézkedések;

B. a folyamatok leírása, különösen az üzemelési módszereké;

C. a veszélyes anyagok leírása:

1. a veszélyes anyagok jegyzéke, beleértve:

— veszélyes anyagok azonosítása: kémiai név, CAS szám, IUPAC-nómenklatúra szerinti név,

— a veszélyes anyagok maximálisan jelen lévő vagy valószínűleg jelen lévő mennyisége;

2. fizikai, kémiai, toxikológiai jellemzőik, az emberre és a környezetre gyakorolt azonnali és késleltetett veszélyeiknek meghatározása;

3. fizikai és kémiai viselkedésük normál használati körülmények között és egy előrelátható baleset esetén.

IV. **A baleseti kockázat azonosítása és elemzése, valamint megelőző módszerek**

A. a lehetséges súlyos balesetek forgatókönyvének és bekövetkezése valószínűségének vagy feltételeinek részletes leírása, beleértve az olyan események összesítését, amelyek szerepet játszhatnak az egyes forgatókönyvek megvalósulásában, akár a létesítményen belüli, akár azon kívüli okból;

▼M2

B. azonosított súlyos balesetek következményei mértékének és súlyosságának értékelése, beleértve térképeket, képeket vagy adott esetben egyenértékű leírásokat, amelyek azokat a területeket mutatják, amelyeket az üzemből eredő ilyen balesetek valószínűleg érintenek, a 13. cikk (4) bekezdésének és a 20. cikk rendelkezéseire is figyelemmel;

▼B

C. a létesítmények biztonsági berendezéseinek és a műszaki paramétereknek a leírása.

▼B

V. **Véd- és beavatkozási intézkedések egy baleset következményeinek korlátozására**

A. az üzemben a súlyos balesetek következményeinek korlátozására használt berendezések leírása;

B. a riasztás és a beavatkozás megszervezése;

C. a belső és külső mozgósítható erőforrások leírása;

D. a fenti A., B. és C. pontokban leírtak összefoglalása, amelyek a 11. cikknek megfelelő belső vészhelyzeti terv elkészítéséhez szükségesek.

▼B

III. MELLÉKLET

A 7. CIKKBEN EMLÍTETT ALAPELVEK ÉS A 9. CIKKBEN EMLÍTETT INFORMÁCIÓK AZ IRÁNYÍTÁSI RENDSZERRŐL ÉS A ÜZEM SZERVEZETÉRŐL A SÚLYOS BALESETEK MEGELŐZÉSE SZEMPONTJÁBÓL

Az üzemeltető súlyos balesetek megelőzésére kidolgozott tervének és biztonsági irányítási rendszerének végrehajtása céljából a következőket kell figyelembe venni. A 7. cikkben említett jelentésben rögzített követelményeknek arányosnak kell lenniük az üzem által keltett súlyos balesetveszéllyel:

a) a súlyos balesetek megelőzésének tervét írásban kell rögzíteni, és ismertetni kell az üzemeltető átfogó céljait és cselekvési elveit a súlyos balesetek veszélyeinek ellenőrzése szempontjából;

b) a biztonsági irányítási rendszernek az általános irányítási rendszer részét kell képeznie, amely magában foglalja a szervezeti struktúrát, felelősséget, gyakorlatot, eljárásokat, folyamatokat és a súlyos balesetek megelőzésének tervét meghatározó és végrehajtó forrásokat;

c) a biztonsági irányítási rendszer a következőket szabályozza:

▼M2

i. szervezet és személyzet – a súlyos balesetek kezelésébe bevont személyzet szerepe és felelőssége a szervezet minden szintjén. Az ilyen személyzet képzési igényeinek meghatározása és az így meghatározott képzés megszervezése. Az alkalmazottak és az üzemben dolgozó alvállalkozó személyzet részvétele;

▼B

ii. a súlyos balesetek azonosítása és értékelése – a szokásos és a rendellenes üzemeltetésből eredő súlyos veszélyek szisztematikus meghatározására szolgáló eljárások elfogadása és végrehajtása, a súlyos veszélyek előfordulásának valószínűsége és súlyosságának becslése;

iii. az üzemeltetés ellenőrzése – a létesítmények, folyamatok, berendezések biztonságos üzemelésére és karbantartására, valamint az ideiglenes leállásokra vonatkozó eljárások és utasítások elfogadása és végrehajtása;

iv. változások kezelése – a módosítások tervezése, vagy új létesítmények, folyamatok vagy tárolók módosításának vagy kialakításának tervezésére szolgáló eljárások elfogadása és végrehajtása;

▼M2

v. vészhelyzeti tervezés – előre látható vészhelyzetek rendszeres elemzéssel történő azonosítására, az ilyen vészhelyzetekre való reagáláshoz vészhelyzeti tervek készítésére, vizsgálatára és felülvizsgálatára, és az érintett alkalmazottak különleges képzésének biztosítására szolgáló eljárások elfogadása és végrehajtása. Ilyen képzésben részesül az üzemben dolgozó teljes személyzet, beleértve az érintett alvállalkozó személyzetet is;

▼B

vi. minőségbiztosítás – az üzemeltető súlyos balesetek megelőzésére kidolgozott tervében és biztonsági irányítási rendszerében kitűzött céloknak való megfelelés folyamatos értékelésére szolgáló eljárások elfogadása és végrehajtása, valamint rendelkezés nem-megfelelés esetére a vizsgálati módszerekről és helyesbítésekről. Az eljárásoknak magukban kell foglalniuk a súlyos balesetek és „kvázi-balesetek” üzemeltető általi jelentésének rendszerét, különösen azokét, amelyek a védintézkedések hiányosságaiból erednek, valamint e balesetek vizsgálatát és a tanulságok levonása alapján tett, azt követő intézkedéseket;

▼B

vii. ellenőrzés és elemzés – a súlyos balesetek megelőzési tervének és a biztonsági irányítási rendszer hatékonyságának és megfelelőségének időszakonkénti szisztematikus értékelésére szolgáló eljárások elfogadása és végrehajtása; a terv és a biztonsági irányítási rendszer eredményeinek a vezetés általi, dokumentált elemzése és naprakésszé tétele.

▼B

IV. MELLÉKLET

A 11. CIKKBEN MEGHATÁROZOTT VÉSZHELYZETI TERVEKBEN FELTÜNTETENDŐ ADATOK ÉS INFORMÁCIÓK

1. **Belső vészhelyzetitervek**

   a) Vészhelyzeti eljárások megindításával megbízott személyek, valamint a helyszíni kárenyhítő intézkedésekért felelős, illetve azok koordinálásával megbízott személyek neve vagy beosztása.

   b) A külső vészhelyzeti tervért felelős hatóságokkal való kapcsolattartásért felelős személyek neve és beosztása.

   c) Azon előrelátható feltételek és események tekintetében, amelyek jelentősek lehetnek egy súlyos baleset előidézésében annak a tevékenységnek a leírása, amelyet a feltételek és események ellenőrzése, valamint következményeik korlátozása érdekében kell végezni, beleértve a biztonsági berendezések és a rendelkezésre álló források leírását.

   d) Az üzem területén tartózkodó személyeket érintő kockázat korlátozására vonatkozó rendelkezések, beleértve a figyelmeztető jelek adásának módját és a figyelmeztető jel vételekor követendő magatartást.

   e) A váratlan eseményeknek a külső vészhelyzeti terv megindításáért felelős hatóság felé történő korai jelzésére vonatkozó rendelkezések; az információk típusa, amelyeket a kezdeti figyelmeztetésnek tartalmaznia kell és a részletes információk szolgáltatására vonatkozó rendelkezések, amint ezek az információk rendelkezésre állnak.

   f) A személyzet olyan oktatására vonatkozó rendelkezések, amely az általuk várhatóan végrehajtandó feladatokra terjed ki, ahol szükséges, ennek koordinálása a külső vészhelyzeti szolgálatokkal.

   g) A külső kárenyhítő intézkedésekhez nyújtott segítségre vonatkozó rendelkezések.

2. **Külső potenciális vészhelyzeti tervek**

   a) Vészhelyzeti eljárások megindításával megbízott személyek, valamint a helyszínen kívüli kárenyhítő intézkedésekért felelős, illetve azok koordinálásával megbízott személyek neve vagy beosztása.

   b) A váratlan eseményekről történő korai figyelmeztetés fogadására, riadóztatásra és értesítési eljárásokra vonatkozó rendelkezések.

   c) A külső vészhelyzeti terv végrehajtásához szükséges források koordinálására vonatkozó rendelkezések.

   d) A helyszíni kárenyhítő intézkedésekhez történő segítségnyújtásra vonatkozó rendelkezések.

   e) A helyszínen kívüli kárenyhítő intézkedésekre vonatkozó rendelkezések.

   f) A lakosságnak a balesettel kapcsolatos információkkal való ellátására és az általuk követendő magatartásra vonatkozó rendelkezések.

   g) Más tagállamok vészhelyzeti szolgálatainak információkkal való ellátására vonatkozó rendelkezések olyan súlyos balesetek alkalmával, amelyeknek határokon átterjedő következményei lehetnek.

▼B

V. MELLÉKLET

A 13. CIKK (1) BEKEZDÉSÉBEN EMLÍTETT ADATOK, AMELYEKRŐL A NYILVÁNOSSÁGOT TÁJÉKOZTATNI KELL

1. Az üzemeltető neve és az üzem címe.

2. Az adatokat szolgáltató személy beosztás szerinti meghatározása.

3. Annak megerősítése, hogy a üzemre vonatkoznak az irányelvet végrehajtó rendeleti, illetve közigazgatási rendelkezések és, hogy a 6. cikk (3) bekezdésében említett bejelentést vagy a 9. cikk (1) bekezdésében említett biztonsági jelentést benyújtották a hatáskörrel rendelkező hatósághoz.

4. Az üzemben végzett tevékenység vagy tevékenységek egyszerű magyarázata.

5. Az üzemben lévő, súlyos baleset kiváltására képes anyagok és készítmények közönséges nevei vagy, az I. melléklet 2. részében foglalt veszélyes anyagok esetében, a fajta megnevezése vagy az általános veszélyességi osztályok, valamint az alapvető veszélyes tulajdonságaik.

6. Általános információ a súlyos balesetek veszélyének jellegéről, beleértve ezeknek a lakosságra és a környezetre irányuló lehetséges hatásait.

7. Megfelelő információk arról, hogyan történik az érintett lakosság folyamatos figyelmeztetése és tájékoztatása egy súlyos baleset bekövetkezésekor.

8. Megfelelő adatok azokról a tevékenységekről, amelyeket az érintett lakosságnak ki kell fejtenie, és arról a magatartásról, amelyet követniük kell egy súlyos baleset bekövetkezésekor.

9. Annak a követelménynek a megerősítése, amely szerint az üzemeltetőnek a helyszínen megfelelő intézkedéseket kell tennie, és különösen fel kell vennie a kapcsolatot a vészhelyzeti szolgálatokkal a súlyos balesetek kezelése és hatásaiknak a lehető legkisebbre csökkentése érdekében.

10. Hivatkozás a külső vészhelyzeti tervre, amelyet a baleset külső hatásai kezelésének érdekében készítettek. Ennek tanácsot kell megfogalmaznia arra vonatkozóan, hogy a baleset időpontjában a vészhelyzeti szolgálatok utasításai vagy kérései követendők.

11. Részletek arról, hol érhetők el további információk, figyelembe véve a nemzeti jogszabályokban megállapított bizalmas jellegre vonatkozó követelményeket.

▼B

VI. MELLÉKLET

EGY BALESET BIZOTTSÁGHOZ TÖRTÉNŐ BEJELENTÉSÉNEK SZEMPONTJAIA 15. CIKK (1) BEKEZDÉSÉNEK RENDELKEZÉSEI ALAPJÁN

I. Bármely, az 1. pontban szereplő balesetet vagy azt a balesetet, amelynek legalább egy, a 2., 3., 4. és 5. pontban meghatározott következménye van, be kell jelenteni a Bizottságnak.

1. **Az érintett anyagok**

Bármely tűz vagy robbanás, valamint veszélyes anyag véletlen kibocsátása, ha az az I. melléklet 3. oszlopában szereplő küszöbmennyiség legalább 5 %-át kitevő mennyiséget érint.

2. **Személyi sérülés és vagyoni kár**

— haláleset,

— a üzemen belül hat sérült személy, akiket legalább 24 órán át kórházban ápoltak,

— egy, az üzemen kívül tartózkodó személy, akit legalább 24 órán át kórházban ápoltak,

— az üzemen kívül a baleset következtében károsodott és használhatatlanná vált lakóház(ak),

— a több mint két órán keresztül evakuált vagy bezárt személyekre számított (személy x óra) érték legalább 500,

— a több mint két órán keresztül megszakított ivóvíz-, elektromosság-, gáz- vagy telefon-szolgáltatás (személy × óra) értéke, legalább 1 000.

3. **A környezet közvetlen károsodása**

— *a szárazföldi élőhelyek állandó vagy hosszú távú károsodása:*

— 0,5 ha vagy nagyobb területű, jogszabállyal védett, környzet- vagy természetvédelmi szempontból fontos élőhely,

— 10 ha vagy nagyobb, szélesen elterülő élőhely, beleértve a mezőgazdasági földterületeket,

— *édesvízi és tengeri élőhelyek* [1] *jelentős vagy hosszú távú károsodása*

— 10 km hosszú vagy hosszabb folyó, patak vagy csatorna,

— 1 ha területű vagy nagyobb tó vagy tavacska,

— 2 ha területű vagy nagyobb folyódelta,

— 2 ha területű vagy nagyobb partvonal vagy nyílt tenger,

— *víztározó vagy a talajvíz jelentős károsodása* [1]

— 1 ha területű vagy nagyobb.

4. **A vagyoni kár**

— a vagyoni kár az üzemen belül: legalább 2 millió ECU értékben,

— a vagyoni kár az üzemen kívül: legalább 0,5 millió ECU értékben.

[1] A károsodás becslésénél hivatkozni lehet a 75/440/EGK, 76/464/EGK irányelvre és azokra az irányelvekre, amelyeket ezek alkalmazása érdekében fogadtak el egyes anyagokkal kapcsolatban, nevezetesen a 76/160/EGK, 78/659/EGK és 79/923/EGK irányelvre, vagy pedig a károsított környezetben élő reprezentatív fajták 50 %-ra megállapított (LC50) halálos koncentrációra, ahogy azt a 92/32/EGK irányelv a „környezetre veszélyes” kritériumra meghatározza.

▼B

5. **Határon átterjedő károsodás**

Bármely közvetlenül olyan veszélyes anyag által okozott baleset, amely az érintett tagállam területén kívül környezeti hatásokat idézhet elő.

II. Be kell jelenteni a Bizottságnak azokat a baleseteket vagy „kvázi-baleseteket” is, amelyeket a tagállamok úgy tekintenek, mint műszaki szempontból különösen jelentős események a súlyos balesetek megelőzése és következményeik korlátozása szempontjából és, amelyek nem érik el a fenti mennyiségi értékeket.